

Елисавета Багряна

Глас

В часа, когато бяло-пепелява
се стеле ноемврийската мъгла,
в сърцето твое свредел задълбава
една тъга, един безимен глад.

По хълмовете есента минава
и пътищата дъжд и кал застла.
В живота що ли още ти остава?
Какво са твоите борби, дела?

В химери някакви си се унисал
и в криво огледало си видял
живота, щастието, любовта.

И в себе си до капка си раздал
да дириш вечен някакъв свръхсмисъл –
а си загубил смисъла в света!

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11760>]